

[Udenrigsministeren]

Til hr. Pelle Voigt skal jeg gøre opmærksom på det notat, der er blevet udarbejdet netop om de folkeretlige sider af sagen, hvor man kan hævde, at en aktion fra USAs side imod Libyen nok kan finde begrundelse i FNs charter, men at det, som det også er fremgået af regeringens udtalelser, i allerhøjeste grad kan diskuteres, om en så massiv militæraktion som den, der fandt sted, står i et rimeligt forhold til det, man har reageret imod.

Albrechtsen (VS):

Ministeren siger nu, at det angreb, USA foretog på Libyen, var en reaktion på andre ting, som ministeren mener at USA har været udsat for. Jeg vil spørge, om det skal forstås på den måde, at ministeren i virkeligheden dermed siger, at USAs angreb på Libyen ikke var en folkeretskrænkelse, at det i hvert fald var noget, ministeren mener var begrundet i andre krænkelser. Jeg vil godt bede ministeren nøje uddybe dette punkt. Tidligere har vi dog været enige om, at der var tale om en krænkelse, der burde fordømmes, men ministerens svar nu kan jeg ikke forstå anderledes, end at ministeren faktisk godkender og forsvare den amerikanske handling.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik svar på mit spørgsmål. Ministeren henviser til, at man fra dansk side synes, at bombeangrebet imod Libyen, som det udtrykkes, var for massivt. Det, jeg spurgte om, er, om et bevidst præcisionsbombardement med det formål at myrde statslederen i et andet land ikke er noget, der giver civiliserede nationer i verden, bl.a. i Vesteuropa, anledning til at reagere, ikke mindst i betragtning af, at det jo i hvert fald med dette præcisionsbombardement med laserstyrede bomber lykkedes alvorligt at såre flere af oberst Gaddafis familiemedlemmer og myrde hans mindreårige datter.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Den danske regering har taget klart afstand fra bombardementerne. Det kan ingen være i tvivl om, så jeg forstår egentlig ikke, hvad man vil opnå ved disse spørgsmål.

Til hr. Albrechtsen skal jeg sige, at han åbenbart ikke hørte, hvad jeg svarede hr. Pelle Voigt før. Da sagde jeg, at dette at reagere

over for Libyen kan USA sandsynligvis begrunde netop i FN-pagten. Jeg kan præcisere, at det er artikel 51, men det er i højeste grad diskutabelt, om der er balance imellem det, USA har været udsat for, og den reaktion, USA har anvendt. Det er baggrunden for, at den danske regering så klart har taget afstand fra bombardementerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 997

5) Til *udenrigsministeren* af:

Albrechtsen (VS):

»Hvordan vil udenrigsministeren forklare Danmarks stemmeafgivning i FNs sikkerhedsråd i spørgsmålet om fordømmelse af USAs bombing af Libyen?«

Skriftlig begrundelse

Det blev den 18. april 1986 oplyst, at Danmark ville undlade at stemme til en resolution, der fordømmer USAs bombing af Libyen. En sådan stemmeafgivning forekommer temmelig ubegribelig, al den stund denne voldshandling jo i allerhøjeste grad må fordømmes både som politisk metode, og fordi denne bombing vil være med til yderligere at fremskynde den onde spiral, hvor terror avler yderligere terror.

Albrechtsen (VS):

Nu har hele denne sag været drøftet i nævnet, men bag lukkede døre. Jeg synes, at de svar, ministeren har afgivet i dag på de to foregående spørgsmål, klart viser, at regeringens holdning i bedste fald er gennemsyret af lunkenhed, men i virkeligheden hældende over mod en accept af det amerikanske terrorangreb. Det rejser for mig det meget alvorlige spørgsmål, om det skulle være muligt at samle et flertal med baggrund i de udtalelser, der er faldet i dag, imod den politik, som regeringen så tydeligt ønsker at føre, nemlig passiv accept af USAs holdning.

Der er intet i den resolutionstekst, der lå i Sikkerhedsrådet, der kan begrunde, at man stemte imod. Jeg vil godt bede ministeren fremkomme med, hvad det måtte være, der kunne være begrundelsen.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):